

Mot livets stora äventyr

Anna Risberg

Illustrationer av författaren

Noton Music

Myskväll med pappa Tobbe

Petter är nio år och bor i det röda nio våningshuset på Raprapstorg. Där bor också lillebror Samuel, som är åtta veckor, mamma Camilla och pappa Tobbe.

Petter har två pappor. Pappa Tobbe har bott hos dem sen Petter var fyra år. Petters riktiga pappa heter Hasse och har en bilverkstad. Han bor i Jollerbyn och dit åker Petter varannan helg.

Tobbe och Petter ska ha myskväll, men det blir inte riktigt som de har tänkt.

– Glöm inte tvättiden! Samuel har inga rena kläder.

Mamma ropar till Tobbe och mig, för hon ska på bio. Tobbe och jag ska ha myskväll, killarnas myskväll.

– Det är lugnt. Jag har satt mobilen på ringning klockan sju, ropar han tillbaka.

Mamma har redan gått. Tobbe håller upp chips i gröna plastskålen. När man har myskväll med pappa Tobbe ska det vara fint. Inga påsar eller skräp.

Jag håller godiset i den lilla blå porslins-skålen. Sen lägger jag en fin duk på bordet och ställer båda skålarna på den. Tobbe ställer fram två fina glas.

Samuel har också godis. Bröstmjolk, som mamma har pumpat ut i en nappflaska. Mamma provade att ge honom lite

ur nappflaskan på eftermiddagen. Han är inte så van vid det. Han äter alltid vid mammas bröst annars. Men det gick bra som tur var.

Tobbe och jag lägger oss skavfötters i soffan och jag trycker igång filmen med fjärrkontrollen. Han håller upp ett glas öl åt sig.

Då piper Samuel från sovrummet. Tobbe svingar sig upp.

– Klart att Samuel vill vara med på myskväll, Petter. Hämta honom så värmer jag flaskan!

Tobbe tycker det ska bli roligt att få ge Samuel mat. Det märks. Snart ligger vi i soffan alla tre och jag spolar tillbaka filmen till början.

Men Samuel vill inte alls ha flaskan.

Han spottar och fräser. Mjölken rinner över hakan och pyjamasen blir alldeles våt. Tobbe måste sätta sig upp.

– Hörru gubbisen. Krångla inte nu. Du åt ju när morsan höll i flaskan.

– Han vill nog ha morsans tuttar.

– Ja, fast de är tyvärr på bio båda två.

Vi skrattar åt att mammas bröst sitter på var sin biostol och tittar på en film. Den heter nog ”Jakten på den försvunna mjölken”.

Men Samuel skriker värre och värre. Vi måste sluta skratta. Vi försöker verkligen få honom att ta flaskan, men det är helt omöjligt. Ju mer vi försöker, desto argare blir han. Han slår med armarna så att nappflaskan flyger iväg rakt på pappas öglas.

Nu är det öl på golvet också. Samuel skriker så han är alldeles röd i ansiktet. Tårarna sprutar. Jag har aldrig sett honom så arg.

Då ringer mobilen. Tobbe säger att jag ska svara. Men det är ingen som ringer. Det är tvättid! Tobbe ser alldeles förstörd ut. Han lägger Samuel på sängen i sovrummet.

– Petter! Du måste passa Samuel medan jag går till tvättstugan. Fem minuter! Det gör inget att han skriker. Stå ut bara och se till att han inte ramlar ner från sängen!

Samuel skriker och skriker och skriker. Det gör ont i öronen, men jag kan inte bli arg. Jag tycker så synd om honom. Jag börjar sjunga om sånt som jag vet att han tycker om. Om mitt leksakståg som lyser och åker runt. Om lammen ovanför hans säng. Och så om morsans tuttar förstås, de som han gillar allra bäst.

Snyft, hick, snyft, hick, låter Samuel. Han orkar nog inte skrika längre.

Mitt i en snyftning petar jag försiktigt in nappflaskan i hans mun. Då börjar han suga. Säkert drömmer han om morsans tuttar nu.

När Tobbe kommer upp är flaskan tom och Samuel sover. Tobbe gapar.

– Man är väl proffs, säger jag. Nu tar vi myskväll, Tobbe. Utan Samuel!

Samuels drömvisa

Månen hänger tyst och stilla
bakom din gardin.
Somna Samuel du lilla,
drömmen är nu din.
Dröm om morsans tuttar.
Dröm om havets våg.

Dröm om lamm som skuttar.
Dröm om leksakståg.
Tuff tuffe tuffetåg.
Gunga på havets våg.
Tuff tuffe tuffetåg...

Text och musik: A. Risberg